

Лондон

Еміль Верхарн

Переклад: Микола Терещенко

Ось Лондон, о душа! весь мідний і чугунний,
Де чути у майстернях металевий крок,
І де вітрила мчать у вир бурунний,
Кудись у далечінь, у бурю, без зірок.

Вокзали у диму, де газ, мов сльози, лине
Сріблястою нудьгою в блискавки шляхів,
Де час нудьгує, мов жахні тварини,
Під дзвін Вестмінстерських тужливих дзигарів.

І чорні доки під чадними ліхтарями,
Мов веретена Парок, мріють в далині;
І потопельники страшні під пелюстками
Квіток багнистих вод, де світяться огні,

І стишена хода, і жести дівок п'яних,
І всюди алкоголю відблиск золотий.
І раптом смерть, серед юрби, в туманах, —
Ось чорний Лондон, що відбився у душі моїй!

Джерело: Державне видавництво художньої літератури, Київ, 1946.

Переклад: Микола Терещенко